

UN DRAC, UNA ROSA, UN LLIBRE, UNA PRINCESA i UN CAVALLER

- per aquest ordre-

Aquesta és la història de la princesa Mariona que regala un llibre al seu amic el drac Verd, perquè aquest vol aprendre a llegir.

I qui et diu que els dracs saben llegir? Aquest no en sap, però en vol aprendre, ja que no sap volar, tot i que té ales.

En aquest instant, un pompós cavaller, tibat i descregut, apareix, i contundent exclama: - Els dracs no saben llegir! Volen i rugeixen, però no llegeixen.

Mustio i capcot, el drac Verd cap a la seva cova se'n va.

La petita princesa que és tossuda i sap què és llegir un bon llibre d'aventures, que ben mirat, és el millor que li passa al llarg del seu avorrit dia principesc, no desistirà. Dia rere dia ella llegeix històries de fades i bruixes, de pirates i corsaris, d'abelles i flors, de petons i plors....

I, és per aquesta fal·lera que, tot passejant, va pensant com convèncer al valent cavaller.

Tot d'una, un meravellós jardí vermell de mil roses apareix obert als seus ulls.

- Ohhhh, quina meravella -surt dels seus llavis.

Amb molt de compte agafa una rosa vermella del formós jardí.

Ja està! Regalarà aquesta magnífica flor al sorrut cavaller.

De ben segur, que amb l'esplèndida visió, se li entendrirà el cor i, tot seguit, el convencerà d'ensenyar a llegir al petit i trempat drac Verd.

I, tal dit, tal fet.

Mariona parteix cap a veure al cavaller de l'espasa daurada i serrell arrissat.

- Bona tarda forçut cavaller! Et porto un regal molt bonic i olorós.

- Mmmmm! Oh, sí! Deliciosa olor. Què és?

- Doncs una poncella de rosa d'un formós jardí. A que és bonica? -li diu la petita princesa Mariona.

- Oh! Sí. Esplèndid regal -contesta el valent cavaller- que, tot i que altiu i sorrut, sap apreciar una bonica rosa vermella.

- Doncs és tan bonica com els somnis. I, saps com es fan realitat els somnis? -Pregunta la jove princesa.

Hi havia una vegada que un atrevit drac volia aprendre a llegir...

De seguida l'escuterit cavaller, que de babau no en tenia res, va entendre per a on anaven els trets o les espases, mai millor dit.

- Doncs molt bé insistent princesa. Jo mateix seré qui ensenyaré a llegir al teu amic el drac.

I així va ser quan en tota la llarga història draconiana, un joiós drac va aprendre a llegir.

La flaire de la rosa, la persistència de la princesa, la voluntat del drac i el convenciment final del cavaller, van fer que un petit drac fos transportat fins a la Diada de Sant Jordi de Catalunya, on hi havia infinitat de llibres, contes, còmics... i roses. Un mai acabar!

I, des d'aquell llunyà dia tots els dracs d' arreu del país saben llegir.

I, et aquí un drac i et aquí un gos, aquest conte ja s' ha fos!!!!